

P o e m e s

TARDA DE DIUMENGE OLOTÍ

Anem a la font Moixina
 si volem sardanejar;
 per cada un hi haurà una nina
 que ens allargarà la mà.
 Ai! la gentil olotina
 que tant bé saps puntejar.

Anem a la font Moixina
 pel caminet més ombriu,
 que el nostre cor ja endevina
 la joia que li somriu.
 Ai! l'aigua diamantina
 que remoreja pel riu.

Pollaneres de la ribera
 no murmureu de neguit
 quan l'amor passi lleugera
 enduta pel bell delit.
 Ai! l'amor que no té espera
 si la tenora ha sentit.

I després dansa que dansa
 amb un dolç contentament,
 que ni el peu, ni el cor es cansa
 si l'amor al costat sent.
 Ai! el vespre que s'atansa
 i el delit es va fonent.

R. BLASI I RABASSA.